

Değerli arkadaşlarım – sevgili öğrencilerim,

Bugün günlerden 09 Mart 2009 Pazartesi. Keşke her pazartesi gibi bir pazartesi olsaydı bugün!

Ama değil. Sankt Georg ailesi, bir daha hiç aramızda olamayacak, bir eksikle başlayacak bugünkü törene. Tedavisine kısa bir süre önce başlanan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenimiz YAŞAR ODUNCU'yu dün toprağa verdik.

Cenazesinde bulunanlar gördüler: Nasıl örnek bir arkadaşı, öğrencilerine model olmuş bir öğretmeni, kısacası “İNSAN GİBİ BİR İNSAN”ı kaybettiğimizi. Ölümü tatil gününe denk gelmesine rağmen neredeyse tüm Darüşşafaka ve Avusturya Lisesi oradaydı. Müslüman ve Hıristiyan, öğrenci ve öğretmen, veliler ve yurtdışından gelmiş Darüşşafakalı mezunlar; daha önce adını bile duymadıkları bir caminin avlusuna akmişti adeta.

Darüşşafaka Lisesi, 20 yıl çalıştığı bir yuvaydı, O'nun için.

Bizse geç bulup erken kaybetmiştik Yaşar Hocamızı!..

“Neylersin ölüm herkesin başında,
Uyudun, uyanamadın olacak!
Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak,
Taht misali o musalla taşında.

Cahit Sıtkı TARANCI
(Yaş Otuzbeş)

Şimdi saygıdeğer Hocamızın aziz hatırası önünde
hepinizi bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum!
Teşekkür ederim!

Nurhan ŞENER

Wir haben einen wertvollen Lehrer, geachteten Kollegen und liebenswürdigen Menschen verloren.

Bedenken wir bei dieser Gelegenheit nicht nur die Kürze des Lebens der Anderen, sondern auch die Begrenztheit des eigenen Daseins.

Nützen wir also die Gelegenheit, Achtung, Zuneigung und Liebe, die wir unseren Mitmenschen gegenüber empfinden, diesen möglichst noch zu Lebzeiten zu kommunizieren!

Unser Mitgefühl gilt nun besonders der Witwe und den Kindern des Verstorbenen.
Alexander Zabini

Saygıdeğer öğretmenlerimiz, sevgili arkadaşlarımız;

Dün çok sevdiğimiz bir öğretmeni toprağa verdiğimiz gündü... Ve doğal olarak çok yoğun ve duygusal bir gün geçirdik. Okul yaşamında birçok öğretmen ile tanışmamız ve onların farklı yönlerinden etkilenmemiz de doğaldır... Ancak doğal olmayan Yaşar Hoca gibi hepimiz için örnek bir insanın ani ve erken denilebilecek ölümüydü.

O, bize din eğitiminin yanı sıra insan sevgisini, her tür dini felsefeyi ve hepsinden önemlisi insana saygıyı öğretti. Burada altını çizerek şunu vurgulamak gerekir: Onu kaybetmiş olmak,

onun düşüncelerinden uzak kalmak anlamına gelmez. Bizler yaşadıkça onun bize öğrettikleri yaşayacak ve bize yol gösterecek.

Dün katıldığımız cenaze töreninde Hocamız bize bir kez daha “iyi”ler ölse bile “iyilik”lerin ölmeyeceğini gösterdi. Sanki o cami avlusunda uygulamalı bir son ders alıyorduk kendisinden.

Bir tatil günü kaybettiğimiz halde çalıştığı tüm okullardan sadece öğrenci ve öğretmenler değil, veliler bile Hocamıza gelmişti. Şaşkın, üzgün, vakur ve sessiz bir kalabalık olarak, Yaşar Hoca’mıza yaraşır bir şekilde, hafif hafif yağan bir yağmur eşliğinde uğurladık O’nu son yolculuğuna.

Cenazeye katılan herkese, özellikle de Avusturyalı öğretmenlerimize, arkadaşlarım adına bu konuşmayı yapmama olanak tanıyan Türk Müdür Başyardımcımız Nurhan Şener’e ve okul idaresine çok teşekkür ederiz. HEPİMİZİN BAŞI SAGOLSUN!

L2A - Senem ÖNEN

Tarih: 09/03/2009

Saat: 08.00

Yer: SG Avusturya Lisesi ve Ticaret Okulu
(Bayrak töreni)

Yaşar Hoca,

o bizim neşe kaynağımızdı. Onun derslerini ipe çekerdik. Başka hiçbir ders bizi onunki kadar hayata pozitif bakmaya yöneltmezdi.

O, bizlere hayatın ne kadar güzel, ne kadar yaşanası olduğunu söylerdi. Hastalığını duyduğumuzda hepimiz atlatacağını düşünmüştük, çünkü onun için, onun o iyi kalbi için ölümcül hastalık diye bir şey yoktu.

Benim artık o pozitif yanım yok. Hepimiz o yanımızı, Yaşar Hoca'yla birlikte, o yağmurlu pazar gününde toprağa verdik.

Yaşar Hocam, her nerdeysen bizi gör, bizler senin yolundayız, hatıranı ve seni hiçbir zaman unutmayacağız.

Işıl Uğurlu 1-B

Yaşar Hocam,

Dersimize girdiğiniz andan itibaren bize dünyadaki bütün değerlerin, dinlerin hep birlikte incelenmesi gerektiğini öğrettiniz. Bir bireyin tek başına var olamayacağını, doğru düşünemeyeceğini öğrettiniz.

Şimdi daha iyi bir yerlerde olduğunuzu biliyoruz.

Sizi özleyeceğiz...

Nisan Kavak

Yaşar Hocamız, düşünceleri, dersi işleyiş şekli ve hoşgörüsüyle dersine girdiği bütün öğrencilerin sevgi ve saygısını kazanmış, çok değerli bir insandı.

Onu kaybetmek, hepimizi derinden üzse de biz, onun öğrencileri olarak asla pes etmeyeceğiz ve bize öğrettiklerinin yolunda emin adımlarla yürümeye devam edeceğiz. Çünkü o, böyle olmasını istedi. Onu her zaman yüzündeki tebessümle anacağız... Kendisine Allah'tan rahmet diliyoruz...

Deniz Pamuk (L1B)

Pazar günü çok değerli bir öğretmenimizi sonsuz bir yolculuğa uğurladık. Yaşar Hocamızı ...

Yaşar Hoca bir olaya farklı açılardan bakmayı bize farklı dinleri anlatarak öğretti. Aynı zamanda bir öğretmenin öğrencilerini ne kadar etkileyebileceğini gösterdi.

Yaşar Hoca haftada sadece bir dersimize girmesine rağmen, Pazar günü birçok gözü yaşlı öğrencisi, onu son yolculuğuna uğurlamak için, Mekke Nur Camii'nin avlusundaydı. Hatta mezun ettiği öğrencileri bile oradaydı.

Nurhan Hocamızın da dediği gibi, biz Yaşar Hoca'yı geç bulduk, erken kaybettik.

Hepimizin Başı Sağolsun!

Gizem Dokuzoğuz / Ilgaz Toksun (L2C)

Sevgili Öğretmenimiz Yaşar Oduncu,

Hocam sizi şimdiden çok özledik. Sizinle el ele şarkı söylemeyi, meditasyon yapmayı, derin felsefi düşüncelerinizi ve en çok da bize saygı duyan yaklaşımınızı özledik. Yerinize kimseyi koyamayız.

Keşke hala yanımızda olsaydınız, sizinle daha çok sohbet edebilseydik.

Eğer sizi üzdüysek, kırdıysak çok özür dileriz. İnsan gerçekten bazı şeylerin değerini kaybedince anlıyormuş. Biz de sizin değerinizi geç anladık. Affedeceğinizi, affettiğinizi biliyoruz. Sizi çok özleyeceğiz.

Nurlar içinde yatın

Canan- Gizem (T1)

Yaşar Hoca'ya,

Geçen sene din dersi hocamızdınız. Din dersi sizinle farklı bir ders gibiydi. Sınıfça siz gelirken söyleyeceğimiz şarkıları bestelerdik. Hiç unutmayacağım; "Muğla'da doğdu, din hocası oldu...", merdivenlerden çıkışımız hep aklımda... Bu senenin başında dersimize girmeyeceğinizi öğrenince birkaç arkadaşla danışmanlık yaptığımız kulübe katıldık. Bence sizden öğreneceğimiz çok şey vardı. Hayata bakışınızla, konuşmanızla farklı bir yerdeydiniz. Kulüpte sizinle beraber çalışmak çok güzeldi.

Beni en çok etkileyen davranışlarınızdı. Hiçbir canlıya kötülük etmeyeceğinizden emindim. Hayatın da size hep iyi davranacağını düşünüyordum. Perşembe günü okula gelmediğinizde hasta olduğunuza inanmadım, işiniz çıkmıştır diye düşündüm. Hak ettiğiniz bu kadar güzel şeyin yanında, hasta olduğunuza inandıysam bile, umudumu sonuna kadar kaybetmedim. Artık perşembe günleri bizimle olmasanız da, koridorlarda size rastlayamasak da kalbimizdesiniz. Bize bir insanın kalbinden asla çıkarmaması gereken sevgiyi, saygıyı ve sabrı hatırlatacağız.

Dila Dervişoğlu

Yaşar Öğretmenimiz, bir Din Kültürü öğretmeninden farklıydı benim için. Çünkü alışılmış kalıpların dışında anlatırdı düşüncelerini. Bize sadece dinle ilgili şeyleri, duaları değil aynı zamanda iyiliği öğretirdi. Uzakdoğu felsefelerinden bile bahsedirdi. İnsanların auralarını nasıl gördüğünü anlatırdı. Sadece bir din öğretmeni değildi o. Dürüstlüğün, gerçek iyiliğin ne demek olduğunu iyi bilen ve ona göre davranan örnek bir insandı. Ne mutlu ki her zaman öyle hatırlanacak.

Sabircan Şahin
L1B 2344

Güle güle, sevgili Yaşar Hocamız,
Olumlu olmanın, sevginin gücünü bize öğreten değerli öğretmenimiz,
yüzünüzden hiç eksik etmediğiniz tebessümünüzü, yaşam sevginizi, sevgi dolu yüreğinizi,
bizlere öğrettiğiniz değerleri, Siz'i unutmayacağız. En iyi anılarımızda yaşayacaksınız. İyi ki
vardınız, iyi ki sizi tanıdık.
Fezanur Karaağaçlıoğlu L1B 2343

Hayat ne kadar kısa; kavgalarla, küslüklerle harcanmayacak kadar kısa...
Melek gibi bir insanı kaybettik. Ardında çok şey bırakarak gitti. Ama bize öğrettiği değerler
asla onunla birlikte gitmeyecek. O, bize iyi insanın ne demek olduğunu gösterdi. Otorite
kaygısı yüzünden çevresinde bir tek insan bırakmamanın yanlışlığını, hocalığın bağırarak ve
kızmaktan ibaret olmadığını sayesinde öğrendik. Yaşar Hoca'yı çok özleyeceğiz. Hayatta
ölüm de var, yaşam da. Önemli olan ardında seni hatırlayacak, arkandan ağlayacak birilerini
bırakabilmek. O, bunu başardı. Hayatını dolu dolu yaşadı. Bize bıraktığı değerler sonsuza dek
yaşayacak.

Rüya Tuna - Deniz Pamukoğlu

Yaşar Hoca'ya Hitaben,

Bir okul yılı, her hafta, bir saat sizi anlamaya yetmezdi. Dünyaya olan açıklığınız beni çok etkiledi. Sizi hiç bir zaman unutmayacağım.

Bir Öğrenciniz,
Alp Eren Tosyalı

Yaşar Hocamıza

Bazen öyle güzel rüyalar vardır, sabah uyandığında uyandığına pişman olursun. Aklından hiç çıkmasın istersin tüm gün... Eğer ilk uyanan sensen, herkesi uyandırmak, herkese anlatmak istersin... Yaşar Hoca böyle bir rüyaydı işte, herkesin ağzında, aklında, ruhunda kalan bir rüya...

“Ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol!” demiş ya Mevlana’mız, Yaşar Hoca da bu sözü en derinlerine işlemiş bir bilgeydi. Ben kendisini teneffüslerde tanıdım. İlişkimiz sabahları “günaydın”, öğlenleri “tünaydın”dan ibaretti. Bir insan dışarıdan ne kadar tanınırsa o kadar tanıdım kendisini ve bir insan ilk görüşte nasıl değerlendirilirse öyle değerlendirdim Yaşar Hoca’yı. Böylesine dürüst, böylesine dostça, böylesine uyumlu...

Burag Gürden
No:2219 L2A

Sevgili Yaşar Hoca,

Benim sizi yakından tanıma fırsatım olmadı; ama aldığımız duyular ve teneffüslerde karşılaştığımız anlardaki tutumunuz sizin ne kadar çok sevildiğinizin ve ne kadar iyi ruhlu bir insan olduğunuzun kanıtlarıydı. Zaten bir insanın dürüst olup olmadığı tek bir bakışta anlaşılır ve ben sizi gördüğüm her anda böylesine alçakgönüllü, böylesine iyi, böylesine dostça bir insanın dünya üzerinde bulunabilmesine şaşırdım. Dünya üzerindeki acı olaylar hep iyilerin mi başına gelir?..

DANİEL SUNA
L2A,2246

Yaşar Hocam...

Hayatımda gördüğüm belki de en sağlıklı, en huzurlu, en iyi kalpli insandınız siz. Böyle bir sonu hak etmeyecek biriydiniz. Eminim şimdi cennetin en güzel köşesinden bizleri izliyorsunuz. Sizi seven bunca insanı.. Aslında üzölmeli miyim bilmiyorum; çünkü ölüm denen şey bir son olduğu gibi aynı zamanda bir başlangıç. Ve konu siz olunca korkulacak hiçbir şey olmamalı; çünkü siz eminim bu çabuk biten hayatınızı en güzel şekilde değerlendirdiniz ve bir pişmanlığınız yoktu, olmamalı da. Çünkü siz herkesin sahip olmak istediği huzura, bilgeliğe sahiptiniz. Birlikte Muğla'ya gidip çiftlikte çalışmadık belki ya da kulüp saatlerinde yoga yapamadık... Ama ben ve tüm arkadaşlarım sizin gibi bir "insan"ı tanıdığımız için kendimizi çok şanslı görüyoruz.

Belki bunu söylemek üstüme vazife değil; ama yine de söylemek istiyorum: Siz yüz yaşınıza kadar sağlıklı ve mutlu yaşayıp uykunuzda hayata veda etmeliydiniz. Huzurlu bir şekilde. Çevrenize bu izlenimi veriyordunuz. Bu illet, hepimize çok kötü bir sürpriz oldu, yakıştıramadık size. Ama iyiler çabuk gider, bilirsiniz!

Sizi özleyeceğiz Yaşar Hocam...

Nur içinde yatın...

Ecem Arıcan

Yaşar Öğretmen'e,

Bir sene boyunca sizinle anlam vermeye çalıştık hayata, inançlara, insanlara, 45'lik felsefelerdi bizimkiler! Sizi çok seviyorum.

Emir Akkalkan

Kendime,

Cumartesi öğle vakti, telefonum çaldığında alışverişteydim. Sahra aramıştı, verdiği haber Yaşar Hoca'nın ölüm haberi idi. "Yaşar Hoca'yı kaybettik, İrem." dedi. İlk önce anlamadım. "Nasıl yani kaybettik?" dedim. Başka bir okula mı gitmişti? Sonra birden onun kanser olduğunu hatırladım ve kaçınılmaz olanı düşündüm. Bir an durdum. "Yaşar Hoca'yı kaybettik, ne demek?"... "Öldü mü?" dedim, sesim kısılmıştı. "Evet" dedi. Mideme yumruk yemiş gibi sendelediğimi hatırlıyorum. Hayatım boyunca -ki sadece 16,5 kısa sene- hiç onun kadar sakin, yumuşak başlı, sevgi dolu ve iyiliksever birine daha rastlamamıştım. Benim gözümde o, bir meleğin dünyadaki yansımasıydı ya da insanlara iyilik etmek için kanatlarından ve ölümsüzlüğünden vazgeçmiş ve dünyaya inmiş gerçek bir melek... "Yarın öğle namazında cenazesine var." dedi. Cenaze. Ne kadar acımasız bir sözcüktü! Cenaze. Ne kadar kesindi. "Geliyor musun?" "Elbette geliyorum" dedim. Sorması bile düşüncesizlikti! Bu sevgi dolu insanın - öğretmenimizin - cenazesine elbette katılacaktım.

Bir sonraki gün cenazeye gittim, çok kalabalıktı. Bütün bu insanlar, sadece gelebilenlerdi. Bir de gelemeyenler vardı ya da bu güzel insanın, artık bu dünyada var olmadığını duymamış, daha şanslı insanlar...

Cenazesine giderken ağlamayaçağıma dair kendime söz verdim. Gök ağlıyordu nasılsa, oradakiler de ağlıyordu. İçim ağlıyordu ama ben ağlayamıyordum. Çünkü kendime söz vermiştim, sizi ağlayarak değil gülümseyerek anacaktım, Hocam. Sizi her hatırladığımda yüreğimden bir parça kopmayacaktı, aksine sizin sevgi dolu yüreğinizi hatırlayacak, kendi yüreğimi ben de sizin gibi yalnız ve yalnız sevgiyle dolduracaktım.

Mekânınız cennet olsun...

İleride görüşmek üzere...

İrem Arısoy L2A

Yaşar Hocam,

Sizinle geçirdiğimiz zamanın - çok kısa olmasına rağmen - ne kadar değerli olduğunu şimdi daha iyi anlıyorum. Yaşar Hoca, bizim kafamızdaki Din dersi algısını daha ilk dersinde tümüyle yıkmayı başarmıştı. O bize sözde dini değil, kendi yaşadıklarını, fikirlerini, tecrübelerini ve bilgilerini en yalın haliyle aktarıp insanların iç dünyalarına saygı duymayı öğretmişti. O bize Din dersinin amacı olan ahlak bilgisini aşılama ilke edinmişti. Konuştuğunda sesindeki huzuru, ruhunun güzelliğini fark etmemek olanaksızdı Yaşar Hoca'nın. İçinde kimseye karşı kötü hisler barındırmadığını hissettiğiniz insanlardandı o. Yaşar Hoca'mızla geçirdiğimiz her dersin bizi farklı konular hakkında aydınlatması, bize farklı bakış açıları getirmesi onun ne kadar derin biri olduğunu, çevresine ne kadar yararlı olabileceğini göstermişti, zamanla. Yaşar Hoca'mız gibi, insanın hayatının sonuna kadar unutamayacağı, bir insanı kaybetmesi ayrı bir acı yaşıyor insana, belki de bu yüzden onun hakkında yazı yazmak, onun bende bıraktığı izleri kelimelere dökmek bu kadar zor. Onun gibi bir hocamızı kaybetmek bizim için her zaman erken bir kayıp ve çok acı bir deneyim olacak.

Keşke Yaşar Hoca'yla geçirdiğimiz zaman, bu kadar kısa olmasaydı. Onun bize anlatacağı eminim daha ne kadar çok şey vardı...

Huzur içinde yat Yaşar Hoca'm...

Merve Yükselen

Yaşar Hocam,

Beklemiyordum böyle aniden gitmenizi, son bir kez daha görmeden sizi. Öyle bir boşluk açtı ki gidişiniz, hepimiz arkanızdan öylece bakakaldık. Siz benim tanıdığım en kibar, en anlayışlı, en uyumlu, sevgiyi kalbinde en güçlü şekilde toplayan insansınız. Yüreğinizdeki sevgi tohumlarını bizde öyle güçlü ve öyle derinlere serptiniz ki, kökleri kalbimizi saran fidanlara dönüşü.

Hâlâ kavrayamadım acımasız gerçeği. Perşembe günleri son ders saatinde sizi, sınıfta bir daha göremeyeceğime inanamıyorum. Ne çok tamamlanmamış şey var, o kadar acele ettiniz ki gitmekte, birçok şeyi gerçekleştiremedik. Benim "Doğru nefes alıyor muyuz?" sorusuna yanıt arayacağım panoya başlayamadık bile. Ben bulsam bu sorunun cevabını, tekrar nefes alır mıydınız? İronik değil mi, sağlıklı yaşamak için toplanan bir grup insandan, en sağlıklı olanın en erken yaşama veda etmesi. Gidişiniz çok acıttı kalbimi Hocam, çok. Melekler söz verdiler bana, söylediklerimi cennete doğru kanat açarak, size iletcekler!

Sizi çok seven...

Muna ÇAĞLAR

Ne zaman nerede görürsem göreyim gülümserdin Yaşar Hoca'm. Elinde kitabın, sonsuz öğrenme isteğin ve bize öğrettiklerinin yanı sıra fark ettirdiklerin... Hayatta bir insanın karşılaştığı ve karşılaşabileceği her şeyi çoktan sindirmiş ve benimsemiştin sanki. Öyle ki yüzündeki gülümsemeyi silebilecek, seni değiştirebilecek hiçbir şey yokmuş gibi geliyordu bana. Şüphesiz hayatta tanıdığım en iyi insan, en şefkatli ve anlayışlı öğretileriniz. Günümüzde anladığımız Din dersi kalıbından bizi çıkaran, okuduğu kitaptan beğendiği bölümleri bizimle paylaşan, Buddha'dan, Pascal'dan alıntılar yapan bambaşka bir insan... Sınıfa girdiğinde beraberinde coşkuyu ve huzuru aynı anda getiren... İnanılmaz alçakgönüllü, inanılmaz iyi niyetli... Başına gelen hiçbir olumsuzluk karşısında sakinliğinden ve olumluluğundan hiçbir şey yitirmeyen... Ama gün geldi biz seni yitirdik Yaşar Hoca'm. O gün geldiğinde inan ne düşüneceğimi bilemedim. Sizin için ölüm de yaşam kadar olağandı Hocam, sadece hayatın öğrenilecek başka bir boyutuydu, ölüm. Ölürken bile yüzündeki gülümsemeden ödün vermediğine eminim. Ama biz acı duyduk Hocam. Yine de senin huzur içinde olduğunu bilmek, hala gülümsediğini bilmek rahatlatıyor beni. Çok büyüktün, daha da büyüksün artık. En çok da bunu okusan gülümseyerek inkar edeceğin için. Her şey için sağ ol. "Elveda" demiyor, huzur diliyorum... İşin tuhafı, bu dünyada herhangi bir şekilde tanıştığımız hiç kimse, benden farklı düşünmüyor, YAŞAR HOCA'M... sizi bırakmadı çünkü... Siz de onları bırakmadınız...

Naz Oktay L2A

Yaşar Hoca'yı tanımadıklarını söyledi birkaç arkadaşımız; hiç onların dersine girmemiş. Fakat o öyle bir insandı ki, varlığını ve enerjisini hissetmeniz için onu birebir tanımanıza

gerek yoktu. Öyle ki, daha gördüğünüz anda içinizi, onun yüzündeki ışıltı ve umut kaplardı. Onun gibi bir Din öğretmeni daha yoktu sanıyorum bu dünyada. O, Din dersi vermez, bize hayat felsefesini öğretirdi. Öylesine sakın ve öylesine yumuşak başlı bir insandı ki, söylenenlere göre hayatın ona bu acımasızlığında dahi bunu olgunlukla karşılamış, hastalığıyla baş etmeye daha yeni başlamıştı. Onun bu ani gelen haberi biz öğrencilerini çok derinden etkiledi. Fakat cenazesinde fark ettim ki Yaşar Hoca'yı etrafımızda hissetmek hala mümkün. Enerjisi hala solmamış. O bize öğrettiklerinde, hayatımıza kattığı bunca güzellikte varken zaten ölemez.

Daima bizimle yaşayacak olan biricik Yaşar Hoca'mıza...
Unutulmayacaksınız!

Sahra Ücelehan L2A

YAŞAR HOCA'YA...

Yaşar Hoca deyince aklıma yalnızca sıradan bir Din öğretmeni değil, aynı zamanda bir felsefeci, bir düşünür geliyor. Onunla birlikte, okuduğu anlamlı satırlar zihnimden tane tane geçiyor. Her ders yanında başka bir kitapla gelir, bize güzel veya ilginç bulduğu, yeni bilgiler aktarırdı. Sadece dinle değil, felsefe ve insan psikolojisiyle de yakından ilgilenirdi. Sınıfa her gelişinde bizler tezahürat yapar, onu güldürür ve belki biraz da kızdırırdık; ama onun hiçbir zaman kızdığını, sinirlendiğini; hatta kızmak ve sinirlenmek bir yana sesini biraz olsun yükselttiğini bile duymadık. O, her zaman sakın ve neşeli tavrını korudu, bize hep hoşgörüsüyle yaklaştı. Şimdi onun cennetten bizi izlediğinden eminim; çünkü Yaşar Hoca gibi değerli bir insan cennetten başka bir yere gidemez. Onu hiçbir zaman unutmayacağız. Hepimizin başı sağ olsun...

Selen Saltoğlu

Geçtiğimiz hafta okulumuzun Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni Yaşar Oduncu kansere yenik düştü. Pazar günü yapılan cenazesine çalıştığı okullardan yüzlerce öğrenci katıldı. Bu kadar sevilen, sayılan, açık fikirli birini kaybetmek hepimiz için büyük bir üzüntü kaynağı. Keşke onu daha erken tanımış olsaydık. Fikirlerini, kendini anlayabilmemiz için daha çok zamanımız olsaydı...

Hepimizin başı sağ olsun. Umarım yokluğunda onun değerinin farkına daha fazla varırız ve onu daha çok anlayabiliriz.

Sinan Çakmak L2A

Sevgili Okur,

Yaşar Hoca'yı nasıl tanırdın bilmiyorum ama ben -dediğim gibi- hocam olarak. Aslında bence o, herkesin akıl hocasıydı. Bunu kim inkar edebilir ki? Bana dini öğretmesinin yanı sıra hayatı da öğretti. Hani derler ya "Okul için değil, hayat için öğreniyoruz." Yaşar Hoca'm tam olarak bunu yapıyordu. Sadece bir sene dersime girmiş olmasına rağmen O'ndan bir sürü şey öğrendim hayata dair. Bu okul yılında O'ndan ayrılmış olmak zaten acı bir şey, ama artık hiç

göremeyecek olmamdır, asıl kayıp.
Mekanın cennet olsun Hocam (ki eminim oradasın!)

Volkan Dağlılar

Yaşar Hocam,
Birkaç sene için de olsa seni tanımış olmaktan mutluluk duyuyorum. Hiç tanışmamış olsaydık kaybın bu denli üzmezdi belki ama inanıyorum ki bize kazandırdığın farklı bakış açısı bile bu acıya değer! Mutlu ve huzurlu olduğunu bilmek, acımı hafifletiyor.
Bize kattıkların için teşekkürler hocam. Tezahüratlarla başlayan derslerimizi, futbol sohbetlerini, rüya yorumlarını, paylaştığın komik anıları, verdiklerini unutmayacağız.
Alıştığımız, katlandığımız hocalardan çok farklıydın. Seni sevmemek elimizde değildi. Sevgi dolu, her daim neşeli, merhametli ve hoşgörülü hocamızı eminim hepimiz sevgiyle anacağız.
Huzur içinde yat,

Zeynep Burcu Kaya, L2A